

N.º SOLT

5

CÉNTIMS

Veu de la Plana

SEMANARI DEFENSOR DELS INTERESOS REGIONALS

SUBSCRIPTION

Castelló, al mes 0'25 ptas.
Fora, trimestre 1 » »

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

COLÓN, 17, 2.º

Tota la correspondencia a la Administració

SE PUBLICA TOTS ELS DISAPTES

No se tornen els originals en cara que no
se publiquen

DEL MOMENT

En el transcurs del debat plantejat en la cambra dels diputats a rail del mensaje de la corona el diputat D. Félix Azzati batis los títols d' espanyol y valencià y no se cuantes coses mes, preten sobre la cuestió catalana arroganse la defensa dels interessos valenciàns refutar y recriminar al insigne Cambó tota la doctrina sólida y justa per este tan elocuentment esposada en son recien discurs.

Del Sr. Azati res tindriem que dir si en el debat aguere sustentat un criteri particular, mes com preten englobar y tindre tras sí al poble valencià, mos veem en la necessitat com a part que formem del mateix de protestar contra les inexactituds y heregíes comeses per el diputat per Valencia, manifestan no podem ni deben suscriureles tan mes, cuan de son examen, no deduim mes que una ofuscació gran que sufrys lo dit sinyor de lo que son els sentimens regionals: y no pot acontrir atra cosa de qui, consideranze demòcrata y lliberal y quissá a nom de éste, recrimine al leader regionalista sa altives al esposar les pretensiós catalanes; ipero creu acas el diputat per Valencia que en dignitat despues de tantes contrarietats y desprecis sufrits, cap el mendicar dels poders centrals lo que may debie haber entrat en la seuia jurisdicció, com es el determinar el reconeiximen y respecte dels drets regionals?, si está en la dita creencia y moldeje el regionalisme al calor de conviccions com la de supondere un grau de cultura superior el us del castellà en merma de la nostra llengua, son regionalisme será un pur

fantasma sens ànima y sa importància, sols se reduirà a omplir un lloc en lo diccionari pero may una realitat en la genealogía dels pobles.

El que no adoptem una actitud idéntica a la dels catalans no signifique tampoch sinyor Azati, que recriminem la de estos, no, ants al contrari, esta mos ompli de goch, lamentan que siguen sols ells, els que tinguen de afrontar estes cuestions, pues es asunt que atanye molt de prop tamé a nosatros y pero desgraciadamen per una espècie de catalepsia sentimental que sufrim, no podem unir nostres forces a la de nostres germàns Catalans en el interesat desits de revindicar nostres sagrats drets, hui, que tots els esfors se requerisen, si tenim que contrarrestar les concupicencies e interesos inconfesables dels centralistes, que guiat per el odi, no han tingut ningún escrupol en sostindre el absurdo de que estos revindicacions ferisen als interessos de la unitat espanyola. Els desacerts centralistes alcansen sensiblemen a la regió valenciana que no voldrie tindre que plorar el abandono en que la tenen els governs; lamente com no pot menos, que la tributació al Estat constituisque una sangría a la economia del país, sens una compensació justa y equitativa; se condol tristemen, de tindre una pléyade de funcionaris sens escrupols ni capacitat; pero tantes y tantes anomalías se soporten per exsesiva desidia, per el abit de desentendres de tot alló que directamen tendís a posar remey al mal que sufrim sens necessitat de apostols ni politiques exòtiques y perniciooses y finalment, per falta de civisme perque

no es ni pot ser cívica una actitud en que cobardemen, se desprend el poble soberà de una de les principals prerrogatives que se deriven del dret de fiscalisació, la coacció que deu exercir sobre els poders intituïts, pera lograr el respecte y reconeisimen de drets llegitim sancionats temps ya, per la voluntat de anteriors generacions: NO, sinyor Azati, nostre poble no sent en son esperit aquella flama ardorosa d' amor y pleitesia a les seues tradicions, les comitancies impudiques, li han arrancat la fé en la vida regional y per lo tan, aquell regionalisme valencià que se referis en son discurs, no existis, puix careix de la part principal que integre tota actuació regionalista, la de exigir la llibertat en la actuació dels seus drets.

Esta, encara que dolorosa, es la realitat, y ya que nosatros no podem per nostre propi esfors donaes les causes anteriorment apuntaes obtindre un régime regionaliste, disém a Catalunya qu' en la lluita que ha entavlat, logrará fer vore al poder central lo injust del régime que sufrim y obtenir les revindicacions que anyoren, posarán també de manifest les detencions, qu' el centralisme a operat en totes les regions d' Espanya y facilitaran com es llojich el poder obtindre mosatros en pochesfors lo que virilmen no haben sabut defendre: les llibertats regionals.

Aixi es, Sr. Azzati, que sense anar tan llun els catalán, com vosté reclame, crech van a actuar indirectamen de llibertadors de les garres del centralisme a totes les rejoncs d' Espanya y com a valencià y regionaliste me complau y satisfà.

VINATEA.

APUNS DE PÒBLES

ALMAÇORA

EXÓRDI

Per el poble humi't y quet, per 'l pòble tristench y abnegat t' Ignasi Zuloaga tota classe d'entussiasmes y benevolencies, es pera d'ell digne d' atenció y estudi.

Cuant visitem un poble sentim en nosaltres el equilibri, la tranquilitat que fà falta 'ls esperits inquietos y heroics. Un paissatge, un troc de mar, un estol de gents, son prou pera promoure 'n nosaltres gojos amagats de dolçor sublim. Serán vages opinións, sencilles maneres de vore algo de lo molt que tenen pera poder parlar dells.

HORES MORTES

A un quilometro d' aqueste poble, tenint fresca encara l'eixample del ambient castellonenc, plens d'una emoció rara y frenètica, mirém el cementeri que a la nostra dreta envolt en boires matineres sembla, no la visió tràgica y negra que Dario de Regoyos tenie dels cementeris espanyols, sino algo apropiat a una acuarela decorativa de Calcagnodoro. Aqueste cementeri en aquesta planicia de rocam baixet y tons variats; asoles com està, rodat pel mur blanch, es una nota de novela de Baroja algo no vist que te quietut, passivisme.

Desde 'l cel pardo hui; la terra rogénca; elsverts dels arbres, fins lo blansquissim y uniforme del poble que presente al front els almaçens tarongeros, mos predisposen a sensacions diferents que tenen en nosaltres el efecte d'unes vistes de cine, ràpides y suaus. Tot volem voreu. Mos encanten uns homens forts y energics de línies, y mes cullá nnes dones tocaes de mantellina fan reviure 'n l'ànima nostra el recòrt de les figures del Greco. Tals son els grisos y blancs que les animen.

EL CALVARI

Unes cases de taulá baixeta, de fachades blaves y ócre; uns ciprers, una església, un tancat en ringleres

paraleles de ciprers, unes capéllies primes de cúpula cobalto, y uns chiquets juadorots. Es un reculliment, una soletat, un misticisme.

Aplegue fins nosaltros el cantar fi de unes monges. Te asó uh no se que de Zuloaga, arcaich, com les danses de la Tórtola, unes fadrines resen en lo calvari; crehuen uns uubols blancs el horicònt, toque una campana.

UN PAISSATGE

A la espala tenim Almaçora, menuda, sonrient. Es dumenge, les campanes no paren de boltejar. Per aqueste camí que porte al riu passen homens, tots van vestits de negre, son uns homens torrats que tapen sa testa ab moaor del color del vestit. No gasten bigot. Alguns son els tipos vascuences dels Zubiaurres, tots el agrícola llevantí expresiu, sociable mes apegat a lo seu per instant propi, sinse deliberació ni examen. Molt valencians perosens donar-se competer.

A la espala tenim Almaçora, al davant la silueta barrosa del campanar y església villa-realera, l'hòrta fecònda, els tarongers. El espai inmens arrollaor sembla la eternitat, el poder.

Tornem a mirar al camí y aquesta vegada hi ha no pasen homens, sols un carro moliner de vèla blanca s'allarga poch a poch alçant una polsegüera blanca tamé.

CARÀ DE SOL

Per la banda del Millars, vora riu, tornem de Sta. Quiteria, entrant en Almaçora, que aquestes hores t'el moiment de les vespraes dumengeres. Es hi ha a la tardor. El cel no gris, està blavós. Unes gloques de sol allumenen en valentia el pany de cases fronter a nosaltres.

Després d'aqueste jorn boirós y fredolí aquesta llum cante esperança, es com el despertar almaçorí a un camp nou de lluita, d'iniciatives; un regionalisme que s'inicie 'n la jovenalla que pasetja rient y bullangera, plena de forces, que se done comptes, començant un modo

nou de pensar no semblant a la abnegació y servilisme d'avans.... Un moment mes y el pany de cases brillant ensosquirà, destacantse del cel clar en factura d'aigua-fort.

XENIUS.

DE FESTES

Enguany han deixat prou que desitjar, les festes que anualment celebre nostre Ajuntament en lo mes de la fita. ¡Estem tan pobres...!

N'obstant totes elles, s'han vist concurridíssimes—ja falta d'altra cosa!—puix la gent ha acudit afanosa, y tant la correguda de bicicletes, com la carrera d'obstácles d'automòvils, festa de bous, certamen musical y demés, es viu omplert de gom a gom.

En lo que no escatimem nostres illoances, es en l'acert de la Comisió de festes, en organizar lo certamen musical.

El poble pren com se manifestá en este dia, a molt curinyo e interès tots estos festejos en qu'el art musical entregue ses bellees y gracioses armonies al delit-te de la multitut sempre sensible, sempre noble, cuant li parlen a l'ànima, en el llenuguatje pur del diví art.

La muntitud que invadíe la plaça sentia vehements, desijos d'oir a les dites bandes concursants que, presidides de gran competencia fei dudós el resultat probable; d'ahí qu'el auditori, oixquera ab respectuós silenci les obres posaes a prova en el mentat certamen. Tan la banda de la Vall de Uxó com la de Villarreal y Burriana, foren frenèticamen aplaudides especialment en la execució de la obra de concurs, producció notable de nostre plorat mestre Giner. A totes efusivament felicite esta redacció y principalment a la Comisió organitzadora de dit festeig en primer lloc, per haber donat una nota de pur art en estos festes y segon, per la acertá elecció de la obra de concurs pues sempre se contribuix en esta preferència a

honrar a una llegítima glòria de nostra regió.

Lo que tots han trobat de menys, emportantse gran decepció, ha sigut la traca final p'el poble. Tenim a bon segur que tot lo mon haurera aplaudit, la supresió de qualsevol festeig, en favor de l' esmentada traca.

Servisca assó pera l' any vinent, cas de ferse les mateixes festetes, y a lo manco, substituisques mes que siga un vol, per la distreta y agradosa traca.

Dos paraules per nostre conpter, tenim que anyadir a lo dit en el remetit de la Joventut Regionalista que avans publiquem, y son: en primer lloch, que jusguem impropri d' un periódich que aspire a obtindre 'l respecte y consideració de les persones desents, les insolencies y groseries que 'n ell s' estampen, puix encara que la ofuscació y el ódi obligue a extralimitar la serenitat y prudència, no pot pédre en jamai la norma del respécte que mereix el lector y en aquest cas sensiblement confessem qu' "El Glamor" a fet un mito de totes les observancies mes rudimentaries; y l' altra manifestació es que may esperavem que tinguera tan equivocat concepte de la societat regionalista que per altra part, tantes probes te donades de amor a la cultura y a Castelló en tot acte en que sempre ha pressedit en ella el bon desits del acert y concordia a lo cual la tolerància ha segut el camí que inflexiblemen s' ha trassat. En este estat la dita societat, mos pareixen injustes les insolencies que tan ellògicamente li dedique el mentat periodich y protestem per nostra part enèrgicament de prosedir tan innoble.

LA REDACCIÓ.

Himne-Valencianiste

¡VENT DE PONENT...!

¡VENT DE PONENT...!

*Llauradors, nostra terra perilla:
Germanats l' amor sant defendem;
Vil extrany magansés nos humilla...
Valencians, per la Patria breguem.*

*Defensem la nostra casa,
gén i llengua, sang i rasa.*

Per honor y dignitat

Per la santa llibertat.

¡Vent de Ponent marsix la collita!.

¡Vent de Ponent lo cor debilita!

i el nafra i el crema gelat ó brussent...

¡VENT DE PONENT!.

¡VENT DE PONENT!.

*¡Poble meu, poble meu, qui t' ha vist
Fort, gotjós... i ara debil i trist...
Dones flors y te tornen espines.
Trevallant, trevallant t' arruines!.*

Fores l' alba llevantina;

teua fon la mar llatina;

escapá ta gloria el vent...

i ara esclau d' un fòrt Ponent...

¡Vent de Ponent marsix la collita!.

¡Vent de Ponent lo cor debilita!

i el nafra y el crema gelat ó brussent...

¡VENT DE PONENT!.

¡VENT DE PONENT!.

*Rompa fòrt nostre clam, colliters;
Del cultiu detingam els quefers:
El ponent malait tot ho arrasa,
I els vért camps i la sang nos abrassa.*

Alcem murs, alcem rasers

protectors de nostra casa...

i refresque nostra llar

l' alenada de la mar...

¡Vent de Ponent marsix la collita!.

¡Vent de Ponent lo cor debilita!.

i el nafra i el crema gelat o baussent...

¡VENT DE PONENT!.

¡VENT DE PONENT!.

LLUÍS CEBRIÀN IBOR.

Regionalisme

III

Sils llegidors de VEU DE LA PLANA s'han fixat en el comunicat anterior, haurán pogut vore qu' el Regionalisme li doná molta grandea y gloria a la nòstra Espanya; mes a pesar d' aixó may li han faltat a tan bon régime politich emenichs poderosos y molts més en els nòstres dies en que pareix una moda el impugnar el Regionalisme; enemichs que valensse d' artimanyes y falseuant la historia han tractat (y desgraciadament casi ho han conseguit) de derrocar un palau tan solit y grandios com es ef Regionalisme.

Y a tot assó si bé estudiem el assunt no devem extranyar que la política regional tinga tan forts enemichs; perqu' en este mon passe una cosa molt anòmala, y es: que quant millor y més bona es una obra, més contradicitors y més enemichs té, y aixina entre éstos uns se funden per atacar al Regionalisme en que no es just ni equitatiu que dins d' una mateixa nació hi haja reines y regions que tinguen diferents lleys, furs y franqüicies y hasta llengua different; perque tots som germanets y per lo tant, anyadissen, tots devem tindr'els mateixos drets e iguals obligacions.

Mirat superficialment dit argument pareix que tinga molta força, empero sil profundisem un poc sisquera, vorem, en primer lloc, qu' els que 'n este argument fan hincapeu per atacar al Regionalisme no s' han volgut fixar o voluntariament s' han oblidat dels solaments en els que ham vist, es funde tan fortament el Regionalisme. ¿Qué diríem o cóm calificariem a d' aquelles persones que demprès d' havernos promés baix jurament y en pública escritura que mos se respectaria un dret y a regló seguit, y sens' altre argument mes qu' el de la força bruta, mos diguera hara no 'm dona la gana de cumpliros ma palaura? Aixó precisament es lo qu' han fet en les regions tots aquells governs que 'n tota la injusticia del mon han arrebatat sos furs y llibertats als reines y regions; y tan gran injusti-

cia defensen també tots aquells que aponyansse en tan fals argument traten de llevar a les regions sos drets tlegitims.

Ademés, a d' eixos partidaris de la igualtat nacional devem advertirlos qu' eixe argument en que 's funden per atacar el Regionalisme, es contra la mateixa naturalea de les coses.

Així, per exemple, veem en la naturalea moltes obiores, pero examinaes cadascuna de per sí, observarem que no n' hi ha una que siga idènticament igual a un'altra; y sens' eixir del nòstre propi cos, vorem, si mos fixem, una multitut d' organes tan sumament variats y diferentes uns d' altres, pero que, a pesar de tan radicals diferencies, cada hu d' ells aspire a conservar y desarrollar el cos social, digamho així, al que tots perteneixem.

De la mateixa manera, puix, les regions es diferencien entre sí, mes totes volen y aspiren a qu' el cos social, es mantinga ben sà y molt robust, pera cuant vinga el cas es puga defendre de tots els seus enemichs interns y externs.

Finalment, un' altra observació dech fer a eixos sinyors defensors de la igualtat nacional; y es que prenssant son argument aplegaríem a traure consecuencies mott violentes y antisocials; perque si en tot haguerem de buscar la igualtat, com no n' hi ha res igual en lo mon, este se convertiria en una lluita continua pera igualarse en els demés, y assó sols, si acás, podríe conseguirho aquell que tinguera més força bruta qu' els demés.

Si dit argument es tinguera que posar en práctica, tots aquells que Deu, pels seus als fins, els ha criat en pochs bens materials y aquells atres que per ser viciosos, han derrotjat sa fortuna, tindrien un dret de demanarli al Estat que 's repartire entre tots ells lo qu' els atres ciutadans tingueren mes qu' ells; i y cuantes coses més no podríen demanar seguit tal donós argument!

Un altre enemich te 'l Regionalisme molt més formidable, y per lo tant, més temible qu' el que ham acabat d' examinar; est' enemich, del que tractarem, es molt més astút

y la guerra que li ha fet y hui mateix li fá al Regionalisme, es mortal de necessitat; de modo que sils Regionalistes no 's defenem d' ell ab tan d'entusiasme com ell atacá l' Regionalisme, hi ha podem tocar a difunts, perqu' ell convertirà, si no ha convertit ya el Regionalisme, en un cadávre; y, per lo tant, la guerra que li ham de fer a eixe descarat enemich, ha de ser sense parar un moment y en totes les nòstres forces, ni may fer en ell ninguna tregua ni armistici, perque si així no ho fem, morirem irremissiblement en les seues mans; y en tanta més raó, assó es precis fer, perque dit enemich está entre nosaltres; el mamem en la llet de les nòstres mares; el respirarem a cada alé; se mos ensenya en les escoles, en los instituts y universitats, y per tal motiu, mos té dominats y agarrotats en un jòu de ferro tan apretat y pessat qu' em sefa molt difícil poder acabar en ell com fora necessari; per aixó la guerra que tenim que ferí a eix' enemich, es d' aquelles que no hi ha quartel; es de vida o de mort.

Este poderós enemich, es el Dret nou dins del Estat modern; enemich terrible, perqu' ell es la negació de tots els drets antichs y tradicionals; ell ataca y s' opose a tot lo que 'l Regionalisme defén y vol, es tot lo contrari de la tradició en la que premissament es funde la política regional y en sa vida pràctica, en s' acció y en sa essència, es el conjunt de partits que 's unes voltes de bon grat y atres a tirs han anat destruït lo poch de bó que a les regions mos dixa son pare 'l funest cessarisme del passat segle, repartintse com a llops famolenchs el presupost de la nació y molta part de la riquea nacional.

Este dret nou es el poder més absolut y absorvent que hi ha baix la capa del cel; ell es un mónstruo, no de sét caps, com el que veixgué S. Joan, sino de cent, que tot hu chafa, que tot seu traga, que tot ho revolucione y tot cuant toca ho fá pols; perque pera ell no hi ha ni Rey, ni roc, ni autoritat, ni llei divina ni humana, ni nengú qu' el domine, ni sujepte, ni nengú a qui ell vulga obedir.

Este dret nou es un enemic molt astut y molt farissaich y sab posar en pràctica, sempre que li convé, aquella màxima de Maquiavelo «Divide y vencerás» y aquell' altra no millor de «Calumnia, que de la calumnia algo queda»; per això hem vist sempre que quant a tratat d' arrebatar una regió sos drets, lo primer que ha fet es aislar a sa víctima de les seues germanes, acorralada y fer moure contra ella a les demés regions, valentse de cuantes trapacerías li sugerix el odi que professe a sa víctima dientlis que no's just que hi haga diferencies entre uns mateix, fills d'un pare, y per això ell qu' es precie de ser un bon pare, carinyós, no vol ni pot permetre que hi hague regió alguna que goje de més privilegis que un altra.

Y com assó es va fer massa llèrc, ho dixarem per a un altre comunicat.

Lo SOLITARI DE PENYAGOLOSA.

tí, Ramón Castell, Ferrán Falomir, Francesch Alloza y Rafel Lacasaña; (aquest darrer auxent) la que després de conciençut estudi, acordá per *unanimitat*, el no assistir a la esmentada manifestació, així com tampoch a cap altre acte que no siga marcadament regionaliste y dimane de la Societat, com ho ha vingut fent fins la fita present, per tindre'n cómpter el carácter eminent-ment regionaliste d'aquesta entitat, en la que, integren elements de tots los matíos polítics, procurant per lo tant no ferir sentiments, que pugueren donar lloc a una desagradable disgració; no obstant, acordá que durant los dies 7, 8 y 9 de Joliol, memorables pera tot castellonenc per lo fet d' haber sigut anomenat poble benemèrit per les Corts de Cádiz, pentjar lo cobertor.

Al efècte, se convingué *unànimement*, aviar al sinyor Alcalde, un comunicat, donantli les gracies per s' atenta invitació, y posar en son coneiximent els motius de la impossibilitat d' assistir aquesta Societat a la manifestació.

Aquesta a sigut nòstra actitud; aquest nòstre procedir, obedint tan-sols al dictat de nòstra conciencia, que té'l sagrat deure de vetllar per la purea y engrandiment de la Societat, única acullidora y redemptòra dels interessos y benaurances de nòstre gloriós y afilitgit poble, guiat per sanguinolentes vibores...

Fetes aquestes aclaracions, per descans de nòstra conciencia, y pera l'unanim coneiximent, restamós dir dos paraules, al desaprensiu *Clamor*.

Molt bé puguerem donar la callá per la respòsta, al mentecat insult qu' ens dirigís, puix que per sa procedencia, pugueria ser lo millor elotji que de nòstra conducta pugueria ferse; pero com nòstre silenci, seria motiu de hidrofòbia pera l'susdit periodiquillo, mos sentim encara una mica compasius, y volem evitarli la rabi...

Es pren, atrevit, la llicencia de desaprobar nòstra conducta, per no prestarmos a seguir lo rastre de son carro triunfal, y diu que no els estranye, perque saben quina classe de gent som. ¡Si ho sabrán ells!

¿Molt mala espina, veritat...?

Després ens diu que *salvo honrosas excepciones*, som tots iguals o pitjors qu' els propis jaimistes. Hi ha que tindre eu compter que a estos últims, els llança un florilòqui d' epitets carreterils, que no reproduim per vedámoso nòstre escrúpol, y el de nòstres lletjidores.

Ni tan sisquera volem fer comentaris, ni contestar *una coseta que oportunamente vé al cás*, per no medirmos en la mateixa vara, puix... amich *Clamor*, ¡Encara hian classes...!

No obstant, pretestem enèrgicament de tal *exabrupte*, y fem constar que nosaltres, no s' habem separat en jamai de les nòrmes de nòstre programa; y que tots baix l' amparo del mateix no podrem donar llòch a aquestes excepcions que maliciosafer apunte *El Clamor*.

La conducta seguida per aquest respècte nosaltres; de seguir per vía tan escabrosa, pronte despertarà el recel del públich, descubrint éste l' incògnita y apercibinse de la traïma que infructuosament perseguís...

¡Nosaltres, fa temps que la sabem...!

REMITIT

PER A "EL CLAMOR."

La prudència y el principi d' educació,
es sols patrimoni de la gent cùlta.....

(GOVINÁU)

LA JOVENTUT REGIONALISTA

Nòstra actitud, respecte a la Manifestació Cívica

No es pendriem la molestia de fer aquestes aclaracions, si es tractára sols-ment de recrear a *El Clamor*, puix que coneixem per vergonya sons vicis... y si, ho fem, ab lo fi de que'l públich que hi ha ens coneix lo suficient pera no *comfondremos*, jusque una vegada més y se cercio-re de qui es *El Clamor*, y qui som nosaltres.

Lo ditjous 6, a les tres de la vesprada, reberem dos atents oficis del sinyor Alcalde, invitan-nos a posar penjadures los dies 7, 8 y 9 de Joliol, eixís com a la manifestació cívica del dia 7.

Ab lo fi d' estudiar y resoldre l' actitud a pendre, fon reunida la Junta Dirixidora, integrada por los sinyors En Amadeu Pitarch, Francesch Avinent, Jaume Bellver, Joseph Barrachina, Joseph Ferran-dis, Francesch Marín, Josephch Mar-

COMENTARIS

Sabem qu' entre els artistes d'aquesta que han enviat obres a la «Exposició d' Art jove valencià» figuren els noms de Porcar, Buenos-aires, Llopis, Martí, Felip, Pascual y Armengot. Donat el coneiximent que tenim sobre l' art d' ells, pensem que Castelló està ben representat en aquesta manifestació regional.

Nòstre estimat amich el jove Doctor En Francesch Llopis Albiol, ens oferí en atent B. L. M. la casa y clínica en lo carrer d' Alloça, número 181.

Agrahits quedem a tal distinció ensembs que li desigem molts llaus en sa difícil profeció.

VEU DE LA PLANA honra hui les seues columnes en la publicació del

hermos himne valencià que porta per lema «San Jordi mata l' aranya» del conegut advocat y notable poeta valencianiste, En Lluís Cebrián Ibor, el cual mereixqué l' honor de ser premiat en el concurs que temps arrere organiçá nostre germá d' ideals, «Patria nova».

Per una curta temporá en la qu' estarà ausent, ha sesat en el carrech de redactor-jefe de VEU DE LA PLANA el jove escriptor y volgut amich nòstre, Joseph Barrachina Camellín.

Els Jochs Florals d' enguany en la capital germana prometen ser un verdader aconteiximent donat als molts treballs que pera dit certamen s' han presentat. Sabem d' alguns inspirats poetes y escriptors de Castelló que concurrisen al mateix.

**

Y ara que parlem de Jochs Florals mos permetim dirigir un prech al President de «Lo Rat Penat» sinyor Pérez Lucia, per si té a bé pendre l' en conter, y es el següet: En nòstra regió tenim homens de valia, y hia qu' es tracta de cosa purament valenciana, vetja de no imitar a sons antecedors portan gent dels de *yo que por desgracia soy de Málaga*, pues podríà segurament repetirse lo del pasat any y que tan poch en favor dels organitzadors de la festa diu. Esperem de son recte procedir, tindrà en conter esta nòstra advertencia.

A la velá que nòstres amichs de Valencia celebraren en recordança del 29 de Juny de 1707, feja en que foren abolits nòstres furs, assistiren un gran número de individus estranys a la «Joventut Valencianista» aon tenia lloc l' acte, y en una actitat incorrècta, impròpria de tota persona ben educada, ab crits, alborots y demés, pretengueren interrompirls als oradors. Pero nostres companys que en aixó de enarbolar el *lliriano*, han demostrat ser tots uns mestres, lograren aquetar als encabritats «amantes del regionalismo bien entendido».

El passat dia 8 d' aqueste mes se celebrá en la «Joventut Valencianista» de Barcelona, una vetllada en commemoració a la supressió de nos tres furs y llibertats pels malaurats bogui Felip V, anomenada «Festa de la patria».

Com era d' esperar el acte fon un grand exit tant pels valiosos treballs que foren llegits com per els discursos pronunciats y el grand número de adhesions que reberen.

Entre l's entusiastes jovens que prengueren part figuraven, En Joseph Blanquer y Jacinto M.ª Mustieles.

Nosaltres, ab tot lo cor, felicitem als companys regionalistes, adherimmo-nos a la festa, ab tota l' anima.

Ab grant vanagloria, encara que sorpresos, mos habem trobat, al vore copiat y traduit en lo semanari madrileny «La Semana», l' article que publicarem dies en rere entitolat «Irlanda», de nostre volgut amich y meritísim escriptor Walter Ridge.

La «vaga» ferroviaria ha posat a la gent en un esglai.

¿Per qué? ¿per les consecuencies que puguen avindre? ¿perque no podrán anar a les villes, ni a les festes de Valencia...? Cá, no sinyor, perque si se acabe *lo ví Champagnette*.

Mes acudisque la tranquilitat als esperits pregosos.

Lluís Catalán, previsor sempre, te d' ell bona provisió y el vent a 1'40 en son establiment del Morito, carrer Colón.

LLIBRES

(En esta secció donarem conter de cuants llibres y revistes de cultura valenciana se mos envien).

Ham segut obsequiats per la Direcció de la «Biblioteca Valencia» en lo primer volúm de sa publicació antititulat «De l'horta i de la Montanya» (croquis valencians) degut a la pluma del cult e inspirat escriptor valencià, En Eduard López Chavarri.

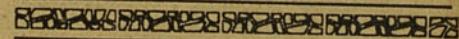
Procurarem llegirlo y donar nòstra modesta opinió sobre aquest llibre.

Hem rebut un número del nou semanari entitolat «La Verdad».

Rebisque el novell colega, nostre coral salut, al que li desitjen llarga vida.

Preguem a nostres soscritors de fora que tinguen per liquidar el passat trimestre, ho fasen sens tardar en segells de correu o del modo que millor els convinga pera la bona marja d' est' administració.

ADMINISTRACIÓ

CORRÉU

A. P.—Castelló.—El vers sentim dirli es implicable. Els dos treballs mes, procurarem llegirlos y contarem.

V. T. M.—ARTANA.—La conversació no havem pogut llegir-la per rebela air. Pots enviar lo demés que anuncies.

M. R.—Adzaneta.—Com vorá se publica. Esperem nou original. Rebutis els segells que per oblit no acusarem resibo. (1)

F. R.—Lucena.—Com manà se li envia el periodich ahí. Esperem qu' els agradables aires d' eixes muntanyes li fasen fer «algo» pera la «VEU».

R. B.—Morella.—Rebuda postal, y enviats números que creem en lo seu poder.

(1) Mercés per l' advertencia que mos fa sobre l' empleo de la «i» pero nosotros atenem-nos a lo que diu el P. Fullana, que diu que «indistintamente» se pot emplear «i» o «y» havem obtat per esta última per ser de us corrent.

Línea de Vapors

TINTORÉ

BARCELONA

Servici fixo y semanal entre Castelló y Barcelona

PER LO MAGNIFICHE VAPOR

FRANCOLI

Travesia rápida.—Llum elèctrica en tot lo barco.—
Telegrafia sens fils. — EXIDES: De Castelló, Diumenge 11
matí. — De Barcelona, Dimarts vesprá. La càrrega s'admet en Barcelona, el dilluns; en Castelló, el dimecres.

Per informes a Domenach Cerr S/A, Plaza de la Paz, 3

CASTELLÓ

Paseig Colón, 11.—BARCELONA

RELONGERIA

♦ ♦ DE ♦ ♦

Eduard Parés

GONZALEZ CHERMÁ, 76

Relonges de les millors marques, cadenes, dijes, ulleres y gafes de totes classes. Gemelos Teatre y camp.

PREUS SENS COMPETENCIA

Droguería

LA ARAGONESA

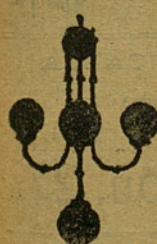
= DE =

" Lluís Gomez Molinos "

64, Colón, 64.—CASTELLÓ

Complet surtit en perfumería del pais y extranjer. Drogues, Colors, Barnisos, Pincells, Articles fotografichs y maquinaries.

Venta exclusiva de Alcohol SOL y Colonia ESA

Lampares

OSRAM

A 1'90 Pesetas, de 5 a 50 bujías

Marca wolfram a 1'50 ptes. de 5 a 50
→ Madrid a 1'40 ptes. »

Inmens surtit en aparatos pera gabinet, saló y mentjaor

Fornillos, Planches, Cazos y Estufes eléctriques

Complet surtid en material pera instalacions

Lampistería de PERE FECED

González Chermá, 78

Eduard Viciano

Confecció de manteletes d' estiu de tots els preus. Gran surtit en adorns pera les mateixes, en túl y pasamaneria.

Esta casa adapta sons patrons al estil de cada poble.

Preus especials pera la reventa.
Caballers y Colón.

Insecticida RODRIGUEZ

Contra el Poll-roig, Serpeta, Pulgons, Fumagina, Negreta y cuants insectes y criptògames ataqueun al taronger, llimoner, oliveres, pomeres y demes arbres.

APROBAT son empleo per R. O. de 30 de Giner de 1912.

DEPOSITARI:

En Joseph Vaquer Gomis

Paseig de Morella, 5

CASTELLO

Panyería y Sastrería

DE

Antoni Soliva

Altes novetats en géneros pera caballer ressibits pera la present temporá.

Confecció esmerá y preus econòmichs
Colón, 11.—Castelló

Diu BUSUTIL

que tots els elegants compren en sa casa. ¿Sabéu per qué? porque **BUSUTIL** es el que ven mes barato, te més surtit de modes y se contenta en que el seus compradors estiguin contens encara que pergue.

Moderna y Lujosa Confitería y Pastissería

DE

Vicent Blasco

Especialitat en tortaes «Mokas» ramillets y dolços de fruita.

González Chermá, 56

LA PRIMITIVA

Droguería y Comestibles

Gran surtit en Drogues, Perfumería, Broches y Pintures metàl·iques pera fondos de barcos, de la acreditada marca OVELING.

Complet surtid en tot lo ram de Ultramarins.
Cafés tostats diariament.

Vicent Calatayud

Canalejas, 11 --GRAU DE CASTELLÓ

URALITA-ROVIRALTA

Piçarra artificial d' amiant y portlant comprimit pera Teulaes, revestiment de parets humides y cel ràs.

Planches especials de 120 per 150 centímetres pera cubertes de poca pendent.

Pera preus, mostres y condicions de venta a

ROVIRALTA Y COMPAÑIA. S. EN C.—INGENIERS.—BARCELONA

Depòsit en Castelló a càrrec de J. B. Valls Climent.-Alloza, 135

TOS... TOS... TOS...

Les PASTILLES MONSERRAT curen tota afecció del sistema respiratori, tos, bronquitis, asma, dengue y catarrus, per crònics que signen.

Venta en Farmaciacs y centres de espeficichs. En Castelló FARMACIA DE JOAN A. PASCUAL, San Félix

BAR INGLES

Establimen reformat a la moderna. Servici esmerat. Sopars pera eixides de teatre y cine. Cerveces y eixarops del país y estrangers.

Domingo Montesinos
González Chermá, 42

Casa de SANCHO GERMANS
(SUCESORS DE ENRICH TÁRREGA)

Gran surtit en comestibles fins y en tots los gèneros concernents al ram de

ULTRAMARINS

Diariament resibim los millors articles indicats pera la present època.

Depositari exclusiu de la Cerveza Petry
36, Plaça de la CONSTITUCIÓ, 36

Sabateria
DE
JAUME GONZALEZ

Calçats de última novetat. Especialitat en el calçat a la mida.

Inmens surtit en calçats de luxe.

20, Ensenyanza 20

"LAS CUATRO ESQUINAS"

Droguería de
JOSEPH ROYO

Perfumería, Drogues, Articles fotografichs.

Automóvils Castellonesos d' Alquiler || Garage: Lluís Vives y E. Viciano

Construcció, alquiler y reparació de BICICLETAS. Automóvils de propietat. Grands facilitats, casilles independents, llavaor y fosos. Stock Michelin.

RUSSELL ECROYD NEILD

Nou y grand taller, Lluís Vives, 12 al 20 y Escultor, Viciano 14 al 26.—CASTELLÓ

BAR FORNOS

Café extra, Vermouth Torino, Eixarops, Licors de les millors marques, Cerveces del país y estrangers. Depositari exclusiu del SIDRAL TEIXIDÓ.

Joseph Segarra
G. Chermá, 84 — Castelló

Transports de totes classes

Màquines, calderes, y ferros per tonellaes. Conductora especial y embalaor de mobles.

J. VIDAG Y FIGGS

Pi y Margall, 57 y Obelisco, 8.—Castelló

Les millors
MAQUINES
de
COSIR
son les
màquines
"Pfaff,"

DE

Antoni Mercé

COLÓN, 64

CASTELLO

BASAR DE FERRETERÍA Y QUINCALLA

Especialitat en objectes pera regals y de peixca. Lo millor surtit en palmitos pera la pressent època.

Emili Martí.—Colón, 27

